

Życzenia
od J. Gajewicza
i L. Żukiewicza

75-lecie urodzin
Czesława Domagały

Wczoraj I sekretarz Komitetu Krakowskiego PZPR Józef Gajewicz oraz przewodniczący KKKP Leonard Żukiewicz złożyli wizytę wieloletniemu i zasłużonemu działaczowi ruchu robotniczego Czesławowi Domagale z okazji przypadającej w tych dniach 75. rocznicy jego urodzin.

W trakcie spotkania złożyli dostojnemu Jubilatowi w imieniu krakowskiej organizacji partyjnej najserdeczniejsze życzenia dobrego zdrowia, szczęścia, długich lat życia oraz wszelkiej pomyślności.

Według opinii ankietowanych przez CBOS

Atestacja – tak, byle tylko
przeprowadzona była uczciwie i rzetelnie
zwłaszcza na szczeblu centralnym

WARSZAWA (PAP). Jak wynika z najnowszej ankietki Centrum Badań Opinii Społecznej zdecydowana większość jej uczestników podkreśliła potrzebę przeprowadzenia powstającego przeglądu stanowisk pracy w zakładach, w których są zatrudnieni. Opowiedzieli się oni za jednoznacznym powołaniem placu w wykonawczą pracę, tak, aby wynagrodzenie zależało nie od zajmowanego stanowiska, ale od tego, co kto wykonał, wskazali na konieczność sprawdzenia czy stanowiska robocze w przedsiębiorstwach są dobrze zorganizowane, potrzebne, czy zapewniają dostateczną wydajność pracy. Postulaty właściwej płacy i dobrze zorganizowanego stanowiska, nastąpił

KRÓTKO

(s) NA ZAPROSZENIE przewodniczącego Rady Ministrów Włodzisława Gajewicza, w najbliższych dniach uda się z oficjalną wizytą przyjaźni na Węgry prezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Zbigniew Messner.

ZBIGNIEW MESSNER przyjął zastępcę przewodniczącego Rady Ministrów, przewodniczącego Państwowego Komitetu Planowania Ludowej Republiki Bułgarii Iwana Iliewa. W spotkaniu poświęconym problemom współpracy dwustronnej uczestniczyli wicepremier, przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów Manfred Gorywoda.

ROMAN MALINOWSKI spotkał się z przewodniczącym

(CIĄG DALSZY NA STR. 2)

Przy 15-stopniowym mrozie samochód zapalił od pierwszego „kopnięcia”

Akumulator opatulony poliuretanem

Czekamy na szybkie wdrożenie pomysłu

WARSZAWA (PAP). Wielu kierowców nierzadko miało okazję przekonać się, że najwęższą częścią ich samochodu jest... akumulator. Urządzenie to „przypomina się” zwłaszcza jesienią i zimą, gdy pojawiają się trudności z uruchomieniem samochodu. Można temu zaradzić dbając o właściwy stan techniczny akumulatora. Można też kupić nowszy, tym bardziej, że ostatnio jest ich pod dostatkiem, ale łączy się z tym niemały wydatek. Jest jeszcze jeden sposób na niezawodność „magazynu prądu” w pojeździe, a mianowicie ocieplenie akumulatora, odizolowanie go od

ZBIERANIE ROZPROSZONYCH SIŁ

Z teki dokumentów OSKARA LANGEGO

Zamieszczamy pierwszy odcinek obszernych fragmentów wybranych z VIII tomu „Dzieł” Oskara Langego pt. „Działalność naukowa i społeczna 1904–1965”, wydanego nakładem Państwowego Wydawnictwa Ekonomicznego w Warszawie. Jak już zapowiadaliśmy, tom ten jest w zasadzie dostępny tylko dla subskrybentów wydawnictwa. Dlatego też liczymy, że druk obszernych fragmentów zapisków, artykułów i listów wybitnego naukowca i działacza społecznego zainteresuje naszych Czytelników.

Kursywną zaznaczamy opracowania redakcyjne. Tytuły poszczególnych odcinków pochodzą od redakcji „GK”. Skróty w tekście i przypisy naszej redakcji są oznaczone: red.

Wybuch wojny polsko-niemieckiej 1 września 1939 r. zastał Oskara Langego w Chicago. Od kilku lat rozwijał na tamtejszych uniwersytetach działalność naukową. Jest już cenionym ekonomistą o poglądach socjalistycznych. W pierwszych tygodniach rozpalającej się II wojny światowej O. Lange przystępuje do

pisania broszury na temat stanowiska i roli partii socjalistycznych w okresie wojny.

Dotychczas wiadomości o losie polskich naukowców skłaniały go do indywidualnych akcji na rzecz pomocy im i działaczom socjalistycznym w przedostaniu się na Zachód. W 1940 w cyklu wykładów wraz z po-

stepowymi naukowcami Stanów Zjednoczonych bierze udział w kampanii na rzecz powtórnego wyboru F. D. Roosevelta na prezydenta USA oraz czynnego zaangażowania po stronie aliantów.

Na jego ręce zostaje przesłana pierwsza deklaracja programowa konspiracyjnego ruchu socjalistycznego, utworzonego w październiku 1939 r. to Wiśnie (tajna organizacja pn. „Wiśnica”). Przesłany „Manifest Wolności”, wydrukowany w konspiracyjnej drukarni, O. Lange szeroko upowszechnia.

Należy w tym czasie do grupy organizującej Komitet Przyjaciół Polskiej Demokracji (American Friends of Polish Democracy) w celu: 1) popierania ruchu podziemnego w Polsce, 2) popierania demokratycznych pol-

Rada Ministrów stwierdza: nastąpił dalszy społeczno-gospodarczy rozwój kraju

Ponadplanowe tempo wzrostu produkcji ■ Spadek energochłonności ■ Większa wydajność w przemyśle przetwórczym ■ Dobre efekty w rolnictwie ■ Zjawiska negatywne: spadek eksportu na Zachód, nadmierny przyrost dochodów pieniężnych ludności, opóźnienia i nadmierne koszty w budownictwie mieszkaniowym

WARSZAWA (PAP). Biuro Prasowe Rządu informuje: 29 bm. obradowała Rada Ministrów. Omówiono sytuację społeczno-gospodarczą i finansową kraju. Zapoznano się z informacją o przebiegu wykonania Centralnego Planu Rocznego w ciągu 7 miesięcy br. W posiedzeniu uczestniczyli wojewodowie z: Poznańskiego, Tarnowskiego i Tarnobrzęskiego. Stwierdzono, że nastąpił dalszy społeczno-gospodarczy rozwój kraju. Wysokie, ponadplanowe jest tempo wzrostu produkcji przemysłowej, wzrost wydajności pracy w przemyśle przetwórczym, nastąpił

Na konferencji w Sztokholmie

Marszałek S. Achromiejew o możliwości kontroli środków budowy zaufania

MOSKWA (PAP). W piątek na plenarnym posiedzeniu sztokholmskiej konferencji na temat środków budowy zaufania, bezpieczeństwa i rozbrojenia w Europie wystąpił szef Szta-

(CIĄG DALSZY NA STR. 2)

Siedem miesięcy w tarnowskiej gospodarce

Coraz częściej wzrost zarobków idzie w parze z większą wydajnością pracy, choć nie w każdym zakładzie

(Inf. wł.) W produkcji przemysłowej województwa tarnowskiego w ciągu siedmiu miesięcy br. utrzymywały się tendencje wzrostowe, przy czym w wyższym niż planowano stopniu wzrosła wydajność pracy. W omawianym okresie produkcja sprzedana wg cen starych była o 6,3 procenta, a wg cen bieżących o

Przywołujemy klimat tamtych dni sprzed sześciu lat. Sytuacja gospodarcza kraju stała się pogarsza, co rzutowało na nastroje społeczne. Władze nie zdobyły się na kompleksowe decyzje, robotnicy postulaty – zgłaszane od miesięcy – nie doczekały się realizacji. Coraz liczniejsze są strajki na tle ekonomicznym, coraz donośniejsze domaganie się radykalnych zmian. W drugiej połowie sierpnia sytuacja społeczno-polityczna nęga dramatyzmem zaostreżeniu. Komisje rządowe podejmują rozmowy z przedstawicielami strajkujących robotników. Koniec sierpnia 1980 r. przynosi społeczną ulgę – zostają podpisane porozumienia między komisjami rządowymi a strajkującymi robotnikami w Szczecinie i Gdańsku, a w kilka dni później w Jastrzębku. Cała Polska ogląda pamiętne transmisje telewizyjne i czyta teksty dokumentów z tamtych wydarzeń; wszyscy dostrzegali, iż stało się coś zupełnie innego i nowego w praktyce życia społeczno-politycznego.

Jedni mówią, że porozumienia nie były i nie są realizowane. Drudzy, którzy są znacznie bliżej prawdy, twierdzą, że w wielu punktach nie były po prostu do zrealizowania od samego początku, a na pewno nie w wyznaczonym czasie. Podpisano je, a także realizowano, pod olbrzymią presją strajków. Ale nikt nie zaprzeczy, że sam fakt podpisania porozumień był wydarzeniem doniosłym, że stał się niejako sposobem rozwiązywania konfliktów społecznych, a tym samym dowodem wielkiej roli klasy robotniczej, jako siły społecznej, w naszym państwie.

W pierwszą rocznicę sierpnia było już niestety wystarczająco dużo dowodów na to, aby stwierdzić, że słuszny protest robotniczy został wykorzystany i nadal był wykorzystywany przez siły antysocjalistyczne, przeciw interesom właśnie klasy robotniczej całego narodu Polski.

W dzisiejszym wydaniu „Gazety” w szeregu materiałów powracamy do tamtych dni, ale także wzbogacamy ten obraz refleksją współczesną o minionych sześciu latach. Tym, którzy nie są przekonani lub tym, którzy próbują upowszechniać opinię, iż jakkolwiek powróć do wydarzeń i porozumień społecznych z sierpnia 1980 r. jest dla partii niewygodny, odpowiadamy nie tylko faktem druku tych właśnie materiałów na łamach dziennika PZPR. Zamieszczamy także obszernie fragmenty dokumentów partyjnych – uchwał, rezolucji, wystąpień – z lat 1980–1986, z IX Nadzwyczajnego Zjazdu, z posiedzeń plenarnych i z X Zjazdu PZPR. Prezentujemy one przemianę, jakie dokonały się w partii, w Polsce i w nas samych, przedstawiając stosunek PZPR do porozumień z klasą robotniczą, i dowodząc konsekwentnej realizacji linii porozumienia, socjalistycznej odnowy i reform.

PARTIA – POROZUMIENIE Z KLASĄ ROBOTNICZĄ

KLASA ROBOTNICZA, LUDZIE PRACY

Zaufania klasy robotniczej nie można zadekretować, zdobyć go samymi deklaracjami. Fakty z okresu przedsierpniowego, często wystrzaśone propagandą wroga, tkwią w świadomości społecznej głęboko, jak nardzewiały gwóźdź. Ludzie pracy mają prawo pytać, jak to się rzeczywiście gwarantuje, że znów nie powtórzymy błędów, że kolejny raz nie trzeba będzie się odnawiać. Również członkowie partii chcą wiedzieć, czy kapitał doświadczeń zgromadzony w ostatnim okresie nie zostanie rozstrwoniony

(II 1982)

Podstawowym miernikiem socjalistycznej treści państwa jest i musi być stosunek do klasy robotniczej. Partia robotnicza tej zasady powinna konsekwentnie strzec. Jest ona rzecznikiem robotników. Ich idea wyraża i broni. Dla o pozycję klasy robotniczej, o jej udział w życiu publicznym. Dużo w tej sprawie w ostatnim okresie udało się uczynić, ale niemało jeszcze na tej drodze zrobić należy. Musimy wciąż uczyć się słuchania głosu klasy robotniczej, rozumieć ten głos, wiadomości go odcinać. Umieć odsłaniać demagogię, która pojawia się wcale nierzadko na marginesach naszego życia, od tego, co słuszne, co odpowiada rzeczywistym robotniczym interesom.

(V 1983)

Być jak najbliższą ludzi pracy, ich spraw, nie oznacza przyznania się, korzenia przed zwycięstwem. Wymaga to ciągłego ujawniania i przezwycięzania sprzeczności, czepiania z robotniczych doświadczeń. Ale wymaga i otwartego, odważnego przedstawiania się temu, co wsteczne, niedojrzałe, nieodpowiedzialne.

(VI 1984)

Stużyć klasie robotniczej – to dla partii obowiązek słuchania jej głosu, uwzględniania jej opinii, dogłębnego znajomości problemów i bolączek, szczerości we wzajemnych stosunkach. Ale zarządem to niezbywalna powinność skupiania i organizowania produkujących sił robotniczych. Przezwycięzanie obcych wpływów, przypadków fałszywej świadomości i demagogii. Pobudzanie procesu, w którym robotnik czuje się rzeczywistym gospodarzem swego socjalistycznego państwa. Jestem przekonany, że te intencje oraz powinności znajdują odzwierciedlenie w programie naszej partii, w rozpoczętym się kampanii i na samym X Zjeździe.

(XII 1985)

Dla partii marksistowsko-leninowskiej nie ma sprawy ważniejszej niż zaufanie klasy robotniczej, wiarygodność i autorytet w oczach ludzi pracy.

(VI 1986)

PRAWORZĄDNOŚĆ I SPRAWIEDLIWOŚĆ SPOŁECZNA

(...) Zjazd uznaje, że proces socjalistycznej odnowy wymaga waznacznego umocnienia zasad praworządności jako warunków funkcjonowania sprawiedliwej społecznej.

Partia widzi potrzebę dostosowania socjalistycznego systemu prawnego do potrzeb i aspiracji ludzi pracy. Opowiada się za szybkim uchwaleniem nowych ważnych ustaw, zwłaszcza ustawy o związkach zawodowych, o radach narodowych, o przedsiębiorstwach państwowych, o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego, o kontroli publikacji i widowisk, o spółdzielczości, o samorządzie

(X 1983)

Komitet Centralny stwierdza z naciskiem, że dochody nieuzasadnione wkładem pracy, dorabianie się kosztem społeczeństwa, zbijanie fortun na drodze przestępczej jest i będzie zwalczane przy pomocy wszelkich środków ekonomicznych, prawnych, a także karanych. Zadanie to kieruje Komitet Centralny do organów administracji, aparatu finansowego, organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Powołanie w jego realizacji należy w znacznej mierze do szerokiego poparcia i aktywnego udziału ludzi pracy. Konsekwentnie wykorzystywać należy nowe przepisy podatkowe, a wynaturzenia w tej dziedzinie wymagają represji prawnych.

(XI 1983)

(DOKOŃCZENIE NA STR. 3)

SPORT SPORT

11

Mistrzostwa Europy w la

